

vedoucí tam cesty zatarasiti, aby jim ukázal, že mu nešlo tak o držení země, jako o potrestání obyvatelů¹⁾.

Jistě museli Moravané a Slované také mnoho zlata a stříbra jemu odvésti, co se z toho souditi dá, že Marek, aby vojnu dále vésti mohl, sebe a císařovnu takřka do naha svléci musel, aby jen k penězům přišel, vrátiv se pak potom se synem svým Komodem vítězoslavně do Říma, měl najednou peněz hojnost, že zastavené věci vyplatiti mohl a k tomu tak štědrým byl, že sto lvův zlata rozdál²⁾. Že vojnu markomanskou skutečně zbohatnul, lze také z toho souditi, že potom bohatým Římanům dovolil tak skvostné hostiny, jaké míval sám, odbývati a služebnictvo tak šatiti, jak on své šatil.

Mezi tím co císař vítězství své v Římě slavil, udali se nové nepokoje na Moravě. Markomané zahnali vojsko římské, jehož císař na půdě jejich posádkou nechal, za Dunaj, hotovivše se tento překročiti a do Panonie vpadnouti, pročez uzavřel císař nyní Markomanií úplně podmátniti a z ní provincií římskou učiniti³⁾, aby se pak k nové a rozhodné válce připravil, odebral se do Karnuntu, kde druhou knihu svých rozjímání sepsal. Ale člověk mívá a Bůh činí. Umřel ve Vindoboně (Vídni) a ne bez podezření, že od lékaře syna svého Komoda, jemuž se to ustavičné válčení zprotivilo, otráven byl⁴⁾. Smrt jeho připadá na r. 179 neb 180. Markomani pak, uváživše, že pro veliké ztráty v bitvách a dlouholeté pustošení polnosti svých nedostatek výživy a lidu k vojně způsobilého mají⁵⁾, poslali dva ze svých nejvznešenějších mužů a dva nižšího stavu ku Komodovi, nástupci Markovu, aby žádali o mír. Komodus byl by mohl Kvado-Markomany snadno potříti, že však se štítil namáhání a toužil po vyrážkách v Římě, uzavřel s nimi pokoj pod těmiž

¹⁾ Dio Cass. I. 71. c. 15, 20.

²⁾ Dle Plinia byla 1 ev (leo) jistá velká váha zlata, pročez místo u Eutropia: „In editione munerum post victorias adeo magnificus fuit, ut centum simul leones exhibuisse tradatur“ (I. 8. c. 14, v jiných vydáních c. 6) nevykládáme dle německého: „Bei öffentlichen Schauspielen, die er nach erfolgtem Siege anstellte, liess er solche Pracht sehen, dass er auf einmal soll 100 Löwen aufgestellt haben.“

³⁾ Jul. Capitol. in Marc. Ant.

⁴⁾ Aur. Victor. in Marz. Ant. c. 10.

⁵⁾ Iam Markomani nec alimenta, nec virorum amplius copiam ob multitudinem illorum, qui peribant, et agrorum vastationem habebant. Dio Cass. I. 72. c. 6.

podmínkami, jako otec jeho, doloživ toliko, aby přeběhlky a zajaté navrátili a každého roku jistou část obilí odváděli, co jim však později prominul. Též museli něco zbraně vydati a Kvadi 13000 mužů postavit. Markomani nepostavili tolik, protože jim císař každého roku něco prominul. Zároveň zapověděl jim často a na vícera místech se shromážďovati, co jim jen jedenkrát za měsíc na jistém určitém místě a to u přítomnosti některého římského setníka dovolil. Konečně jim nařídil, aby Jazygův, Burův a Vandalů válkou nestíhali. Naproti tomu zavázal se jim, že vojsko své z tvrzi, v zemi jim odňaté ležící, nazpět vezme a veškeré pevnosti a tvrze, jichž otec jeho z naší strany Dunaje v zemi markomanské vystavěti nechal, zbořiti dá, co také učinil¹⁾.

Z toho, že Komodus zvláštním článkem v smlouvě vytknul, aby Moravané Jazygův vojnu nestíhali, vidí se, že tito, když Marek Nitranskem (Kvadii) na Moravu tahl, spojenci jeho skutečně byli a císař se obával, že se Moravané na nich mstítí budou. Tak odpadli také tehdy Buři v západním Haličí a Vandali u Krakova od Moravy a přidrželi se strany Římanův.

Dle celého popisu a výsledku dlouholeté války této nevyhráli ani Kvado-Markomani ani Římané, a všechno zůstalo při starém.

Gajovomír (Gaiovomarus Řím.)

200—213.

Po Arjogostu II. následoval Gajovomír, učiniv za panování císaře Severa vpád do říše římské, z čehož by vycházelo že Morava po 20 let v pokoji žila, ač se to ovšem jistiti nedá, protože dějepis onoho času neúplným jest. O natčeném vpádu činí Herodian zmínku a praví, že císař Gajovomíra penězi uplatil, aby od dalšího válčení ustal²⁾.

Cassius píše, že nástupce Severův na stolci císařském, syn jeho Karakala, Gajovomíra do vězení uvrhнул, v němž ho usmrtili dal³⁾. Neví se, jakým asi způsobem se Gajovomír do rukou císaře dostal, jistotně následkem nějaké vojny. Pilař a Moravec

¹⁾ Dio Cass. I. 72. c. 2.

²⁾ Herodian. I. 6. c. 15.

³⁾ Dio Cass. I. 77.